

Vort Landbrug.

Et Ugeblad for den danske Bonde.

Udgivet

af

Chr. Christensen og J. H. Bagge.

8. Bind. 1889.

KJØBENHAVN.

Trykt paa Udgivernes Forlag hos Rasmussen & Olsen.

I Kommission hos Aug. Bang.

1889.

Af Agerhø høstedes der meget forskjelligt, paa Øerne og jennemgaaende over Middeludbytte, i Jylland betydeligt derunder som Følge af, at Kløveren manglede. Af Enghø var Udbyttet, hvad Mængden angik, godt over hele Landet; dog var der stor Forskjel paa de Enge, som er i god Kultur, og saadanne, som er sure og kolde, idet den sidste Slags under det kølige, fugtige Vejr gav et meget tarveligt Udbytte. Da det regnfulde og kolde Sommervejr begyndte til samme Tid som Høbjergningen og troligt holdt ud lige saa længe som denne, blev meget Hø saa vel paa Mark som i Eng høstet i udvasket, afbleget, ikke fuldt vejret Tilstand, ja en Del af Enghøet laa eller stod lige frem i Vand. Tilmed var Bjærgningen meget brydsom og kostbar. Bjærgningen af Vikkehavrehø var ligeledes saare vanskelig og lykkedes kun daarligt de fleste Steder. Det mærkes ogsaa, at Høet i Aar er et mindre nærsomt Foder.

Hveden gav de fleste Steder det simpleste Udbytte, kun det halve eller lidt mere af det sædvanlige. Som tidligere under lignende Vejrforhold stod Square-head Hveden sig daarligst, idet Sneen, men navnlig dog den stærke Efterfrost, der kom fra den 24. April, udtyndede den saa stærkt, at meget deraf blev pløjet op, og ikke saa lidt mere burde have havt samme Behandling, da mange Hvedestykker gav meget for tynd Afgrøde og til Gjengjæld blev alt for rige paa Ukrudt. Bedst stod de ældre danske Hvedesorter sig, de gav endog meget fyldende Afgrøder og folder ganske godt. Alle Sorter giver simpel Kjærne af ringe Vægt.

Rug'en lykkedes noget bedre end Hveden, men gav dog langt fra et Middeludbytte. Større og mindre Stykker af den maatte pløjes op, men af den tilbageblivende blev en Del tynd og fuld af Ukrudt, paa fugtig Bund tillige rig paa Meldrøjer. Den kjærnesattes dog godt og skapper meget ordentlig, men da den blev høstet vel umoden og blev mindre vel vejret, er Kjærnen fugtig og lille; flere Steder spirede den desuden under Bjærgningen.

Mens Vintersæden saaledes kun gav et tarveligt eller ikke saa Steder endog et simpelt Udbytte, gav Vaarsæden heldigvis et tilfredsstillende, — hvad Fyldet og Foldene angaar over en Middelhøst, hvorimod Kjærnen er af en simpel Beskaffenhed, som Følge af at Høstningen almindelig blev paabegyndt, inden Sæden var moden, og Vejringsen deraf var meget langsom eller end ikke naaedes, inden den bragtes i Hus. Den tidligsaaede Vaarsæd lykkedes naturligvis bedst, navnlig da med Hensyn til Kjærnedannelsen og Modningen, men den sildigt saaede groede